

me, hvordan pasningen skal være. Det skal forældre selv gøre, og der er meget forskellige behov og mange forskellige ønsker.

For nogle er det afgørende, hvilke aktiviteter der foregår, f.eks. at børnene er meget uden-dørs. For andre er det pædagogikken, der er vigtigst. Nogle vil gerne ansætte en i huset, andre vil gerne benytte en pasningsordning tæt på deres arbejdsplads. Nogle vil gerne passe deres børn selv, andre er afhængige af bestemte åbningstider.

Ved at give et frit valg vil man kunne tage hensyn til, at der er de forskellige ønsker og behov, og det synes jeg man skal gøre, uafhængigt af hvilken kommune de pågældende bor i, og uafhængigt af hvilken kommune ordningen er etableret i.

Jeg forstår ikke, hvorfor regeringen ikke vil tage hensyn til de familier, som ønsker noget andet end lige netop det traditionelle. Hvad med alle dem, der arbejder på anormale tidspunkter – sygeplejersker, buschauffører, tjenere – de har da lige så meget ret til hjælp fra det offentlige til børnepasning som alle andre?

Københavns Kommune har nu fået godkendt en forsøgsordning med at kunne tilbyde tilskud til privat pasning, uden at man skal vente på at få et dagtilbud. Begrundelsen er, at det er vanskeligt at etablere nye institutioner, og at man forventer et stigende børnetal i nogle år, hvorefter det vil falde. Det er begrundelsen for ønsket om, at man gerne vil have den fleksibilitet. Jamen er det ikke muligt, at mange andre kommuner ville ønske samme fleksibilitet i ordningen? Og hvorfor ikke lade Søllerød Kommune afprøve sin model, når nu meningsmålinger viser, at der er stor tilslutning til, at man skal have mulighed for at vælge mellem offentlig og privat pasning.

På arbejdsmarkedet er det vigtigt, at der er plads til flekstid, til nedsat arbejdstid og til deltidarbejde, og jeg synes, at arbejdsmarkedets parter gennem årene har bidraget væsentligt til, at arbejdsmarkedet er blevet mere familievenligt. Der står f.eks. i regeringens børnepolitiske redegørelse: Deltidsansættelse bør være en mulighed for alle. Betyder det så, at regeringen vil tage initiativ – og det undrer mig, at man ikke allerede har gjort det – til at sikre, at alle lønmodtagere får mulighed for at aftale deltid med deres arbejdsgivere. Sagen er jo, at i dag er der fortsat en række overenskomster, som hindrer deltidansættelse, og det er jo helt urimeligt, at man ikke kan aftale det på den enkelte arbejds-

plads, men at det skal være reguleret gennem overenskomsterne.

Hjemmearbejde er noget af det, der vinder kraftigt frem i disse år. Mange husstande har hjemme-pc og bruger den, og for Venstre er det vigtigt, at vi får fjernet eventuelle barrierer for hjemmearbejde, fordi det er virkelig et område, hvor man kan skabe bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv. Derfor fremsatte vi f.eks. i sidste folketingssamling et forslag om at skattefriholde ISDN-forbindelser.

Nu har jeg forstået, at det regelsæt, der gælder på det øvrige arbejdsmarked, i stort omfang også skal gælde, når vi f.eks. taler om hjemmearbejde og hjemme-pc'er, og jeg har forstået, at arbejdsministeren mener, at 11-timers-reglen også skal tages i brug, når vi taler om dette hjemmearbejde. Det vil vel også sige, at arbejdstilsynet også skal have fri og uhindret adgang til hjemmene for at tjekke, hvordan arbejdsforholdene er. Det lyder jo fuldstændig grotesk, at ministeren på den måde i virkeligheden vil hindre den fleksibilitet, der ligger i mulighederne for at have hjemme-pc-ordning og hjemmearbejde.

Vi vil også gerne fra Venstres side foreslå større fleksibilitet med hensyn til barselorloven. Jeg synes, det er fint, at kvinder nu får bedre mulighed for delvis genoptagelse af arbejde uden at miste retten til dagpenge, men jeg synes også, det er vigtigt, at man får mulighed for at skifte forældrene imellem og måske konvertere noget af barselorloven til nedsat arbejdstid, hvis det er det, man hellere vil. Eller hvorfor ikke lade mændene få mulighed for, at deres ekstra 14 dages barselorlov kunne konverteres til nedsat arbejdstid, i stedet for at det skal ligge lige netop i de bestemte 14 dage.

Der er stadigvæk mange snærende bånd for børnefamilierne. Det afgørende for os er, at vi stopper formynderiet og respekterer, at moderne børnefamilier vil altså bestemme selv.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlggaard (UP):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører om, hvad Venstres holdning og syn egentlig er på pasningen af de helt små børn, altså dem under 2-2½ år. Mener Venstre, at en institutionspasningsform er acceptabel? Mener Venstre, at det er til disse små børns bedste? Vel vidende, at sygeligheden er dobbelt så stor hos børn, der bliver passet i vuggestuer, som den er hos børn, der bliver passet hjemme eller i privat dagpleje, og